

Skesanec.

Ruski spisal *Lev graf Tolstoj*. Za »Zvonček« prevedel *Ivan Podgornik*.

In reče Jezusu: »Spomni se me, Gospod, kadar prideš v svoje kraljevstvo!«

In Jezus mu odgovori: »Resnično ti povem, še danes boš z menoj v raju!«

Luka, 23, 42, 43.

Živel je nekdo na svetu sedemdeset let. Vse svoje žive dni in ves svoj čas je prebil v grehu. In ko je zbolel, se niti v boleznih ni pokesal svojih grehov, dasi ga je vest zato pekla. Ko pa je prišla smrt, je zadnji hip bridko zajokal, se pokesal in rekel: »Gospod! Kakor razbojniku na križu, odpusti še meni! . . .« Samo toliko je še mogel izgovoriti, in duša je šla iz njega. Grešnikova duša je zahrepenela po Bogu, zadnji hip zaverovala v Njega milost in prišla k rajskim vratom.

Grešnik začne trkati na vrata in prositi, da ga puste v nebeško kraljevstvo.

Kar čuje, da ga nekdo tako-le vpraša izza rajskih vrat: »Kdo je ta človek, ki prihaja in trka na rajska vrata? Kakšna dela je storil ta človek za svojega življenja?«

In prosilec odgovori: »Vsa dela tega človeka so pregrešna, in ni ga, ki bi se moglo imenovati dobro delo.«

Zopet se zasliši glas izza vrat: »Grešniku ni moči priti v nebeško kraljevstvo. Pojdi odtod!«

In človek zopet reče: »Gospod! Tvoj glas sem slišal, ali tvojega obličja nisem videl in imena ti ne vem!«

Glas se začuje: »Jaz sem apostol Peter.«

A grešnik pravi: »Usmili se me, apostol Peter! Spomni se človeške slabosti in božje milosti. Kaj nisi bil ti učenec Kristusov? Ali nisi iz satnih Njegovih ust slušal Njegovega uka in videl zgledov iz Njegovega življenja? . . . Pa pomisli, ko se je On boril in mučil svojo dušo in te trikrat prosil, da nikar spati, dokler On moli k Bogu Očetu, si ti spal, zato ker so ti oči onemogle in težke postale. In ko je odmolil, te je vse trikrat zalotil, da si spal. Takisto je bilo tudi z menoj. — Spomni se še, kako si obetal Njemu samemu, da se Mu ne izneveriš do svoje smrti, in kako si Ga trikrat zatajil, ko so Ga odvedli na Kajfežev dvor. Prav tako sem storil tudi jaz. — Pomisli tudi, kako je zapel petelin, in ko si ga zaslišal, ali nisi šel na plano in se bridko razjokal? Takisto tudi jaz. Če tebi ni bilo nemogoče priti v raj, naj tudi meni ne bo . . .«

In glas utihne in izgine izza rajskega vrat.

Ne mine dolgo, in grešnik zopet začne trkati in prositi, naj ga puste v nebeško kraljevstvo.

Kar se začuje drug glas izza vrat, ki pravi: »Kdo je ta človek in kako je živel na svetu?«

Prosilčev glas odgovori in pove, da so vesoljna njegova dela pregrešna, a ne navede niti enega dobrega dela.

A glas odgovori izza vrat: »Spravi se odtod! Takšnemu grešniku ni moči živeti z nami tu v raju.«

Nato reče grešnik: »Gospod, tvoj glas sem slišal, ali obličja ti nisem videl in imena ti ne vem.«

Glas mu reče: »Jaz sem kralj in prerok David.«

Grešnik ne gre izpred rajskega vrat, ampak pravi: »Čuj me, kralj David, in spomni se človeške slabosti in božje milosti. Bog te je ljubil in poveličal pred svetom. Vsega si imel: kraljevstvo, slavo, bogastvo, ženo in deco, a ko si se čutil silnega, si vzel ti, bogatin, boremu siromaku zadnjo ovco in z mečem si njega ubil. Takisto sem delal tudi jaz. — In zakaj se ne spomniš, kako si se kesal in govoril: Grešil sem, v svesti sem si svoje krivde in hudo mi je zaradi mojih grehov. — Prav tako pregrešen sem tudi jaz. Če tebi ni bilo nemogoče, naj tudi meni ne bo.«

In glas za vrati umolkne.

Ne mine dolgo, že začne grešnik zopet trkati in prositi, naj ga puste v nebeško kraljevstvo. Kar zasliši izza vrat že tretji glas, ki pravi: »Kdo je ta človek? In kako je živel na svetu?«

In prosilec zopet pripoveduje, kako je živel v grehu, ne da bi bil storil dobrega dela.

Nato odgovori glas izza vrat: »Pojdi odtod! Grešnik ne more v nebeško kraljevstvo.«

In grešnik zopet pravi: »Tvoj glas sem slišal, ali obličja ti nisem videl in imena ti ne vem.«

Glas odgovori: »Jaz sem Janez Krstnik, ljubljeni učenec Kristusov.«

Tedaj se razveseli grešnik pa reče: »Sedaj ni mogoče in ne moreš, da me ne pustiš v raj. Peter in David me nista pustila; pusti me ti, ker je v

tebi mnogo ljubezni. Ali nisi ti, Janez Krstnik, napisal v svoji knjigi, da je Bog ljubezen, in kdor ne ljubi, da ne pozna Boga? Mar nisi ti v poznejših letih govoril ljudem besed: Bratje, ljubite drug drugega? Kako bi me mogel ti sedaj zavriniti in ne pustiti v raj? Ali se izneveri temu, kar si sam govoril, ali pa me poljubi in daj, da grem v nebeško kraljestvo.»

Kar se odpro rajska vrata, in Janez Krstnik objame skesanega grešnika ter ga odvede v nebeško kraljestvo.

Pevec.

*Suknjica — črn baržun,
sicer pa bos,
zlata piščalka — kljun,
to vam je kos!*

*Danes tu, jutri tam,
štor ali hrast,
da le ne zajde kam
v zanko in past.*

*Žvižga, prepeva si,
ni mu do kron,
nič mu za vinar ni,
use da zastonj!*

Lisica.

Spisal dr. Ivan Robida.

Lisica, ni res, ta vam je pa že bolj znana nego jazbec, o katerem smo zadnjič*) govorili? Saj se pa sliši tudi njeno ime prav pogostoma imenovati: v basnih, v pripovedkah, in vem, da celo kdo izmed vas pozna tisto pesem, ki pravi:

Lisica, lisjak
sta pila tobak,
tobaka ni b'lo,
sta pila vodó.

Tega vam pa menda pač ne bo treba praviti, da niti lisica, niti lisjak »tobaka ne pijeta« in ga seveda tudi ne jesta. To je samo v pesmi tako rečeno, da se malo posmejemo in pošalimo.

Ne vem pa, če vsi tako dobro poznate lisico, da bi mi mogli povedati, kake postave je, kako se nosi, kako živi i. t. d. Morda vedo to tisti izmed

*) Glej »Zvonček« l. 1901. str. 203!